PP CURIERUL INFORMATIV PP
al partidului
PENTRU PATRIE
Nr. 37-38, IULIE-AUGUST 1998; 12 PAG.

CÃTRE CEI CE NE CRITICÃ

EDITORIAL

Foarte mulţi din cei ce ne citesc (membri ai Partidului PENTRU PATRIE) critică conţinutul, forma şi aspectul grafic al acestui buletin lunar, ne reproşează ba formatul, ba mărimea literelor, ba că nu suntem ziar, ba că nu suntem la înălţimea Puncte-lor Cardinale, ba – mai nou - că nu avem penetraţia (scuzaţi!) "Pemanenţe"- lor, ba că n-avem cutare rubrică, că nu suntem la înălţimea epocii când la conducerea Mişcării Legionare se afla Corneliu ZELEA CODREANU şi altele şi altele. Nu le mai înşir. Lunar se găseşte câte un „reformator" al revistei noastre. Ţin să precizez câteva lucruri (nu mi-am permis acest lucru, odată cu nr. 11, de când conduc revista singur):

1) Revista are o apariţie lunară; tinde să apară cu câteva zile înaintea Consiliului Director al fiecărei luni;

2) Revista noastră are scăpări de tehnică redacţională, mici greşeli de corectură (arătaţi-mi o revistă care nu are), recunosc că, pentru a introduce materialele primite, litera este, de multe ori, prea mică, nu are poze. Şi aceasta pentru a câştiga spaţiu;

3) Revista a fost scoasă de un singur om (George Ursa) şi, mai nou, de trei oameni (George Ursa, Radu Moldovan, Mişu Dumitrescu).

Aceşti oameni sunt şi redactori şi corectori şi tehnoredactori şi cărăuşi şi poştaşi şi tot ce doriţi. Ceilalţi, criticii, şi unii, nu puţini, rău intenţionaţi, nespecialişti, ne critică, tinzând să devină a toate ştiutori, unicii care decid.

4) Revista nu este cel mai rău lucru în momentul de faţă. Ba din contră. Cei care o critică nu-i observă virtuţile şi nici nu remarcă suma modestă pe care o plătim pentru apariţie.

Ţin să precizez că, critica, este, de fapt, o formă de neputinţă; mai ţin să adaug: deja am obosit să-i ascult pe criticomanii (unii, şi din afara *Partidului PENTRU PATRIE*), de-a dreptul ireverenţioşi. Revista nu este „fiţuică", ci munca unor oameni. Legionarul, care se simte mai bun, trece în faţă, şi face mai bine ceea ce predecesorul făcea mai puţin bine. Dar nu-l blamează. O spun aici – cum am spus-o şi la şedinţa Consiliului Politic şi la şedinţa Consiliului Director. Cel care se simte capabil trece la comandă şi demonstrează că este cel mai bun.

Desigur, există şi un colectiv de colaboratori. Îi invit să-şi onoreze cuvântul. Adică să prezinte manuscrise valoroase.

George URSA

TRIBUNA TINERETULUI

EMINESCU

Izvor de lumină din Înalturi ivit,
novă divină din hăuri iscată,
perlă-aurită, briliant, nestemată,
nouraş sângeriu pe un cer liniştit!

Cometă fugară plutind printre stele,
făclie nestinsă lucind ne-ncetat,
floare suavă, vis înaripat,
corabie albă cu umede vele!

Năprasnică furtună pe-oceanul planetar,
Pasăre măiastră născută din cenuşă,
Zbucium, feerie, petală jucăuşă,
Albastră efemeră, un Cupidon hoinar!

Vrednic plămăditor al graiului străbun,
Rege al Poeziei, stindard peste milenii,
Un profund gânditor, Împărat peste genii,
Luptător pentru Neam, credincios,
bun Român!

Acesta-i EMINESCU: caldă, rumenă pâine,
Făuritor de veacuri, de ieri, de azi,
de mâine!

15 iunie 1998, la 109 ani de la trecerea întru Eternitate a Luceafărului.

Eugen BĂLAŞA

Prezentăm mai jos prima cerere de înregistrare la Tribunal a formațiunii noastre politice (iunie 1993)

CĂTRE TRIBUNALUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

*Subsemnatul **Nistor Chireanu**, avocat, domiciliat în Alba-Iulia, str. Aleea Brazilor nr.3, Bl. 8L, ap.3, sc. A, telefon: 322223, B.I. seria J, nr.506375 în baza împuternicirii primite din partea grupului de inițiativă, depun alăturat documentația prevăzută de art. 2,3,4, și 5 din D.L.8/1990, art. 32, 33, și 34 din Legea 31/1954, privind persoane fizice și juridice și art. 84 și următoarele din Legea 21/1924, legea cadru, în această materie, în temeiul cărora solicit aprobarea și funcționarea partidului **„TOTUL PENTRU ȚARĂ“**, spre a-și duce activitatea în conformitate cu Constituția și legile țării:*

***Obiectivul și scopul urmărit** de partidul „TOTUL PENTRU ȚARĂ“ este cel înscis în Statutul și Platforma-program, prezentată acum succint și anume:*

1. Susține și apără suveranitatea, independența și integritatea statului național al României, în granițele ei firești, în concordanță cu adevărul istoric, astfel cum prevede Constituția și legile țării noastre.

Ideea de jertfă pentru țară este suprema noastră lege, cum de altfel o arată și titulatura partidului; de asemenea așa cum am dovedit-o mulți dintre noi cei ce suntem veterani de război;

2. Consideră că democrația este cea mai potrivită formă de conducere a societății românești, în statul de drept;

3. Respinge orice fel de totalitarism și extremism, indiferent de natura lui;

4. Subscrie la pluralism politic;

5. Urmărește prosperitatea și ridicarea standardului de viață morală și materială a tuturor cetățenilor români;

6. Vrea armonia între toate categoriile sociale, a națiilor conlocuitoare pe pământul României, indiferent de credințe religioase, rasă, convingeri politice.

***Documentele ce anexez** sunt alcătuite din următoarele acte, întocmite la data de 30 ianuarie 1993: a) Statutul și Platforma-program al partidului, semnat de grupul de inițiativă;*

b) Actul de cconstituire a grupului de adeziune și de inițiativă a partidului;

c) Procesul-verbal, prin care se alege Consiliul Politic provizoriu al partidului;

*d) Dovada că un număr de persoane dau declarații că aderă și subscriu la Statutul și Platforma-program a partidului **„TOTUL PENTRU ȚARĂ“**;*

e) Declarația de consimțământ, dată de proprietarii imobilului, situat în București, unde va fi sediul provizoriu al partidului, în B-dul Metalurgiei Nr.22, ap.4, sector IV;

f) Actul de proprietate al imobilului, deținut de cei doi proprietari;

g) Dovada depucerii la CEC a sumei de 20.000 lei, reprezentând fondul inițial de finanțare.

Toată această documentație o prezint în original.

*În baza acestor documentații și a cererii ce vă înaintez solicit îngăduința de a participa la viața politică, sub forma partidului **„TOTUL PENTRU ȚARĂ“**, cu obligația de respect și loialitate față de Constituție, de lege și de partidele politice legale constituite în România.*

În cazul în care, din motive obiective (boală, etc.) nu mă pot prezenta, deleg pe d-nii Nicolae Păun, Secretar General, Constantin Atanasiu, Consilier și purtător de cuvânt al partidului și Constantin Aurel Dragodan, Consilier, toți membri ai partidului, ca să prezinte prezenta cerere și să o susțină la termenul ce se va fixa.

Ss/ Nistor Chioreanu

ÎNCHEIERE

Dosar nr. 14/P/1998

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
SECȚIA IV CIVILĂ
ÎNCHEIERE
Ședința publică de la 22.06.1998
TRIBUNALUL COMPUS DIN:
PREȘEDINTE: Ioana HEROLD
GREFIER: Lucica DIȚU

Pe rol soluționarea cererii civile de față.

La apelul nominal făcut în ședința publică, se prezintă din partea petentei, numiții PACIAG DIMITRIE-vicepreședinte și URSA GHEORGHE – consilier (cu delegații). Din partea Min. PUBLIC se prezintă dra procuror Mihaela Maxim. Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care, Tribunalul, constatând cauza în stare de judecată, acordă cuvântul pe susținerea cererii. Petenta Partidul Pentru Patrie, solicită admiterea cererei formulate, să ia act de hotărârea de desemnare a membrilor Consiliului politic nou ales de hotărârea de desemnare a membrilor respectivelor mențiuni în Registrul special.

Reprezentanta Min. Public, pune concluzii de admiterea cererii astfel cum a fost formulată.

TRIBUNALUL

La data de 09.06.1998 s-a înregistrat sub nr. 14/P/1998, c e r e r e a ***PARTIDULUI PENTRU PATRIE***, prin care se solicită, ca tribunalul să ia act de hotărârea de desemnare a membrilor Consiliului politic nou ales și să se dispună înscrierea mențiunilor în Registru Special. La dosarul cauzei s-au depus următoarele acte:

Componența noului Consiliu Politic, procesul verbal încheiat la 30 mai 1998 Procesul verbal încheiat cu ocazia Congresului din data de 30 mai 1998, PARTIDUL PENTRU PATRIE a desemnat un nou Consiliu Politic, tribunalul considerând cererea întemeiată, o va admite și va lua act de hotărârea de desemnare a noilor membri ai Consiliului Politic.

Va dispune cuvenitele mențiuni în Registrul Special.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DISPUNE:

Admite cererea formulată de PARTIDUL *"PENTRU PATRIE"*, cu sediul în București, str. Veseliei ne. 21, sector 5.

Ia act de hotărârea de desemnare a membrilor Consiliului Politic nou ales.

Dispune înscrierea mențiunilor în Registrul special.

Cu drept de contestație.

Pronunțată în ședința publică de la 22.06.1998.

Președinte, Grefier,

Red. DL/5 ex.

TRIBUNALUL BUCUREȘTI
Secția a IV-a Civilă Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestui Tribunal se legalizează de noi

În după amiaza zilei de 23 iunie 1998 a avut loc la București ședința comună a Consiliului Politic și a Consiliului Director, foruri de decizie în Partidul *"Pentru Patrie"*.

• După rugăciune s-a păstrat un moment de reculegere în memoria luptătorilor din Rezistența Națională Anticomunistă care au decedat în ultima lună (printre care au fost pomeniți Pr. St. CÂRLAN, Simion GHINEA, C-tin PASCU).

S-a făcut apoi o informare celor prezenți în legătură cu:

- Adunarea publică de la Rădăuți din 14 iunie a.c. organizată de Filiala Suceava a Partidului *„Pentru Patrie"* (președinte Virgil TOTOESCU), adunare la care au participat peste 100 persoane (invitați din consiliul Politic fiind președintele C. IULIAN și Consilierul I. GAVRILĂ-OGORANU);
- Festivitatea de la Galați, organizată cu ocazia sfințirii troiței, ridicată în memoria celor ce au murit în cumplita temniță din localitate, în timpul prigoanei comuniste (sufletul festivității fiind Pr. Alex. Capotă, liderul îndrăgit al foștilor deținuți politici din Galați);
- „Seminarul de la Sighet" în care s-a încercat *„cosmopolitizarea"* luptei de rezistență anticomunistă din România.

INFORMARE

- Ședința din ziua de 22/06 1998 de la Tribunalul Municipiului București în care s-a luat act de Congresul Partidului *„PENTRU PATRIE"* din 30/05.1998 și de schimbările survenite în organul de conducere.

• În legătură cu această ultimă informație s-a mai arătat că, la dosarul nostru, spre surprinderea și a completului de judecată, a apărut o intervenție a Asociației *„Cultul Eroilor"* prin care se cere partidului să se solidarizeze cu acțiunile acestei societăți. Necunoscând persoanele care se află în spatele acestei intervenții și mai ales scopul urmărit de acestea, delegații oficiali ai Partidului *„Pentru Patrie"* au solicitat instanței să nu se țină seama de ea în adpotarea deciziei:

• Ședința comună a Consiliului Politic și a Consiliului Director din 23/06.a.c. fiind prima după Congresul din 30 mai a.c. al Partidului *„Pentru Patrie"* s-a considerat necesar să se pună în discuție actul de indisplină a unor membri (care au încălcat consemnul de a vorbi în sala de Congres fără să li se dea cuvântul), precum și a unor inadvertențe care s-au produs cu ocazia lucrărilor.

• Înainte de a se da cuvântul celor prezenți, pentru a se pronunța în legătură cu măsurile ce se impun a fi luate pentru evitarea pe viitor a actelor de indisciplină din cadrul partidului, s-a dat citire unei scrisori adresate Consiliului Politic de dl Dumitru ONIGA din Suceava. Scrisoarea se referea la atitudinea de la Congres a d-lui Șerban SURU, atitudine condamnabilă sub mai multe aspecte.

Consiliul Politic al
Partidului Pentru Patrie
dr. ing. Constantin Iulian (președinte)
George Ursa (consilier)

(continuare în pag. 7)

FIAT JUSTITIA (Să se facă dreptate) PEREAT MUNDUS (Chiar dacă ar fi să piară lumea)

Am plecat la vârsta adolescenței cu gânduri și elanuri pe care în pofida atâtor suplicii cutremurătoare nu ni le-am pierdut pe drum.

Adesea ne-am prabuşit, în noi înşine, dar iluziile nu ni le-am pierdut, nici nu ni le-am abandonat.

Am fost istoviți de încercări supraomeneşti şi de suferințe inimaginabile, însă am rămas neclintiți în sperantele noastre şi nu ne-am simțit îngenuncheați în certitudinea ca: Adevărul va triumfa şi Binele va izbândi.

De ce ?...? De ce nu ne-am simtit obosiți de aşteptare şi de ce răbdarea ne-a fost cremene de care s-au frânt toate fulgerele vrăşmaşe ce ne-au biciuit mărgăritarul râvnei ?... Pentru ca totul, pentru noi, nu era decât iluzie fantastică ..., iluzie sublimă cu care ne-am nutrit certitudinea triumfului; iluzie încântătoare din care ne-am alimentat jindul aspirațiilor.

Şi iluzia nu ne-a fost alteeva decât: vrere incandescenta, ardere lăuntrică nemărturisită, grăunte miraculos de radium ce ne-a hrănit cu viziuni, doar de noi perceptibile.

Suntem supraviețuitorii câinoşeniei nemaiînchipuite şi martorii netăgăduinței ai unui martiriu fără precedent în analele istoriei.

Şi nimeni nu are dreptul să ne pretindă să uităm căci aşa ceva nu e posibil, calvarului unei jumătăți de secol scrâşnire pe crugul ticăloşiilor neînchipuite.

În numele rănilor veşnic supurânde din cugetele noastre, sfârtecate cu uneltele caznelor imbecile, ne erijăm în justițiarii implacabili ai rânduielilor răsturnate şi pretindem punerea imediată sub acuzație a tuturor torționarilor de profesie ce ne-au mutilat existența, ne-au veşnicit supliciile şi ne-au ucis confrații într-un ideal.

FIAT JUSTITIA, PEREAT MUNDUS !

Ceea ce ne-au făcut nouă călăii, fără a avea vreo vină, decât că am încercat să le stăvilim elanul omucidерilor, avem dreptul să pretindem să li se facă şi lor pentru asasinatele monstruoase ce le-au săvârşit.

Iertarea creştină poate fi invocată, doar la nivel de păcat individual şi nu la nivel de clică angajată conştient în suprimarea unei întregi elite naționale.

Iar a ierta un torționar mercenar, scelerat, echivalează cu a încuraja hidoşenia să se cuibărească în areopagul moravurilor universale.

Singura clemența pe care ne-o putem îngădui este fața de aceea dintre semeni ce s-au angajat cu ştiință să ne sporească supliciul, înjunghiindu-ne pe la spate, cu pumnalul ticăloşiei, în tranşeele împărtăşirilor ideale.

Pe aceştia nu avem decât să-i deplângem că au decăzut din postura de oameni, din cauza încercărilor peste puteri la care au fost supuşi, şi să ne imputăm că i-am acceptat ca frați de luptă întru slujirea idealurilor îmbrățişate.

Aceştia mai au, sperăm, un dram de conştiință ca să-şi rezolve singuri această problemă delicată, fie ca Petru care s-a căit cu amar şi şi-a redobândit dreptul la martiriu trădării fariseilor fățarnici în templul ticăloşiilor înalte.

Să le dăm posibilitatea să-şi fie lor înşile procurori şi judecători, nădăj-duind într-o sentință imparțială şi cu simbol de exemplu pentru toți cei care se vor trage din viața lor.

Aşadar: FIAT JUSTITIA, PEREAT MUNDUS (Să se facă dreptate chiar de-ar fi să piară lumea).

***Cristea D.**, fost, 13 ani, deținut politic în temnițele Aiudului.*

PORTRETUL MORAL AL CREŞTINULUI ORTODOX

(urmare din nr. 3.)

Sfântul Apostol Pavel a fost răpit la cer şi totuşi câtă energie a desfăşurat în vasta sa activitate misionară.

Creştinul refuză să vadă în natură o producătoare de hrană, sau un simplu peisaj de admirat sau pictat; pentru el natura este dar al lui Dumnezeu, chiar un mare dascăl. Pretutindeni trăind pentru Dumnezeu care se lămureşte în chip trainic. Întregul univers îl îndeamnă să-şi îndeplinească menirea lui de om şi-i indică atitudinea față de viață. Orice lucru îi arată creştinului originea sa divină. Totul îi vorbeşte de Dumnezeu. Această viziune asupra naturii explică dragostea Sfântului Francisc de Assisi față de animale şi flori. La rândul lor fiarele sălbatice nici nu se atingeau de sfinți, sfințenia impunându-se şi acestor ființe inferioare.

Pr. Nicolae CRĂCEA

BLID GOL MI-I TINEREŢEA

Blid gol mi-i tinerețea şi scurtă ca un vis
Şi nu-mi mai amintesc când am trecut prin viață.
Urcând înainte creste sau spintecând abis
Mărirea acelor z i l e s-a-văluit în ceață.

S-au stins atâtea doruri cu anii lor frumoşi,
Avânturile toate le-am îngropat pe rând,
Din carnea-mi rupt-au corbii, fățarnicii doşi,
Şi-n pietu-mi a r s de sete vremelnicii închid.

Dar anii mei de p a t i m i sunt stele călătoare...
Ajuns la crepusculul sfârşitului de drum,
Vin să mă însoțească pe căile solare
Şi vor topi-n lumină a nopților surghiun.

Petru C. BACIU

CAUZELE NENOROCIRILOR

Nici un popor nu moare de moarte naturală, ci aproape întotdeauna omorât de proprii săi conducători.

Îndobitociți de patimi, uscați de sentimente umane și castrați de vitalitatea morală specifică etniei, în fruntea căreia, împrejurări nenorocite i-au propulsat, conducătorii unei anumite epoci sunt o calamitate elocventă pentru destinele acelui popor în fruntea căruia și-a cocoțat impostura, dar cel mai elocvent semn de sucombare a etosului specific al demnității sale virtuale este prăpastia căscată aproape organic, între reprezentanții de virtuți ori contaminați de morbul senilității pustiitoare, ce, în cazurile care au fost legitimate și de semeni imbecilizați de slogane populiste ori de mizerie crasă, spre a le reprezenta idealurile, se preocupă cu febră convulsivă exclusiv de propriile lor interese de saltimbanci ale asociațiilor politice în care au fost înregimentați ca patrioți de valoare contestabilă.

Reflectând, cu amărăciune, la situația dramatică în care ne zbatem, de când emanați detestabili ne-au pricopsit cu paleative de tămăduire, de rănile cauzate de furunculoza bolșevică, cu care am fost molipsiți de ciracii inchiziției torționare, mi-am amintit de observația pertinentă a unui tehnician german pe nume KNALL IOSIF, delegat de uzina sa pentru acordare de asistență tehnică și supraveghere competentă a modului practic de exploatare a marilor utilaje, denumite excavatoare cu cupe, cu care erau dotate, prin efort ultracostisitor, din țara respectivului specialist, toate carierele de lignit din bazinul Tg. Jiului și Rovinari, ținut cu care natura mărinimoasă ne-a înzestrat bazinul șerpuit de meandrele Jiului cu care localnicii și-au legănat creațiile folclorice seculare.

Ei bine confrați, dezamăgiți de gogoși patriotarde electorale, acest strein de neamul nostru, dintr-un respect nativ pentru sacrificiile supraomenești pe care sărmanul popor român le făcea pe spezele propriilor săi fii, prin smulgerea de la gura copiilor a hranei zilnice (se precizează că Statul German acceptase să ne furnizeze asemenea utilaje de randament superior și tehnică înaltă numai contra cost achitat în carne de vițel) condiție însușită de cinicii noștri conducători ce considerau propriul său popor ca pe o catastrofă biologică cu veleități exclusive de consumatori nesătui cu înclinații spre îmbuibare și risipă, de câte ori respectivul specialist întâlnea prin noroaiele carierelor oltene piese, șuruburi ori subansamble de mecanisme abandonate sau lepădate cu nonșalanță, de deservenții români., le aduna cu multă grijă profesională, le curăța de noroiul nepăsării noastre și c-o indignare de semiburghez capitalist, exclama indignat și contrariat de nepăsarea noastră socială.

"Domnilor, domnilor, țara dvs. mult mai bogată este. Dvs. chinuiți să sărăciți pre dânsa și nu reușiți".

"Știți că vi se ia mâncarea de la gură pentru procurarea acestor utilaje, dar nu aveți nici o considerație pentru îngrijirea și păstrarea lor funcțională. Dvs. vă bateți joc de toate sacrificiile colective ale acestui popor."

Este de prisos să subliniez că atunci când se iveau avarii tehnice minore și întreruperi ale procesului de producție, germanul KNALL IOSIF intervenea pentru remediere cu piese colectate din noroaiele nepăsă-rii noastre nefaste.

Am apelat la acest exemplu edificator, spre a scoate în evidență starea de nepăsare și lipsă de motivație pentru gospodărirea propriului avut în carei adus un popor expropiat de motivație socială și respect pentru munca sa.

Un popor care știe să-și perpetueze existența și vitalitatea, renunță cu demnitate la conducătorii ce și-au dovedit incompetența, prin promovarea nonvalorilor și prin măsuri aberante de marginalizare voită a spiritului gospodăresc și organizatoric, blocându-le celor incapabili de redresare, orice acces la funcțiile de conducere.

Vă implor să rețineți acest exemplu edificator și să reflectați unde ar fi putut ajunge țara aceasta, dacă i s-ar fi respectat ierarhia valorilor și nu i-ar fi fost stăvilite intențiile de afirmare a energiilor creatoare și la ce nivel de dezvoltare ar fi ajuns dacă reaua credință și vânzarea de interese ale Statului Bolșevic, n-ar fi contribuit la degradarea fibrei noastre spirituale, motiv pentru care înțelepciunea poporului l-a catalogat, pe odiosul c o n d u c ă t o r Gheorghe Gheorghiu-Dej, cu cognomenul de GHEORGHE MÂRȚOAGĂ, dacă între acest odios personaj al nerușinării noastre istorice și actualul emanat al cinismului, care pentru rea voință și crasă incompetență și-a dobândit și el apelativul de ION BERBECUL, în ale cărui mandate de reprezentare ne-a fost decimat șeptelul ovin spre deosebire de primul intrus, care s-a îngrijit de nimicirea regnului cabalin.

Istorie nu se face, domnilor ai vocațiilor distructive, cu inepții și aberații conjuncturale. Istorie nu se face suflând colbul nepăsărilor rebarbative de pe pieile letopiseților arhitecturali. Istorie nu se face, denigrându-ți adversarul, ce-ți eclipsează personalitatea, secătuită de virtuți strămoșești, știut fiind că oricât te-ai strădui să-l înnegrești pe altul nu te albești pe tine. Nici arogându-ți dreptul de a-i spolia pe cei valoroși de merite virtuale, ori de a-i lipsi pe cetățeni de spiritul aspirațiilor firești, promovând impostura și mințind cu nerușinare vulgul că sărăcia în care se zbate, e rodul unei crize conjuncturale și nu al unei trădări congenitale, ori a unei miopii ancestrale a unei pletore de vânători de circumstanțe pentru decretarea înșelăciunii drept gest de oficializare a goanei după avantaje și favoritisme. Conducător adevărat nu este cel ce-și dă în vileag incompetența și incontinența slăbiciunilor prin oficializarea orgoliilor drept piatră unghiulară a aspirațiilor confiscate, ori a năzuințelor abil deturnate de la rostul lor firesc, îmbrățișate cu pioșenie și entuziasm de apostolii unei colectivități debusolate de obrăznicii demagogice, ori încâlcite în reflecții înșelătoare ce ademenesc naivii prin imnurile orfice ale coreuților de profesie.

august, 1996

Cristea DUMITRU,
Președintele Filialei Alexandria a Partidului PENTRU PATRIE
(jud. Teleorman)

ÎNCEPUT DE PREZENTARE

Deși este îndeaproape supravegheat de cei interesați, Partidul **Pentru Patrie** *rămâne, pentru marele public, un necunoscut.*

Fondat de un grup de foști deținuți politici și luptători cu arma în mână împotriva comunismului, astăzi toți oameni în vârstă, resimțindu-se în urma lungilor ani de temniță și silnicii îndurate, aceștia sunt, totuși, gata s-o ia de la capăt. Spre deosebire de cei ce au luptat cândva iar astăzi stau retrași, cei ce-au fondat acest partid, socotesc că nu le e îngăduit să guste odihna cât timp neamul le e covârșit de toate relele politice, autohtone și străine, țara năpădită de otrăvitoarele buruieni ale afacerismului iar sfintele tradiții uitate, înlocuite. E drept că lupta, cruntă, de zeci și zeci de ani, mai durează încă. Puterile omenești sunt totdeauna limitate, iar când flacăra credinței abia pâlpâie, se pierd cu totul.

Membrii fondatori ai PARTIDULUI **PENTRU PATRIE** *continuă să creadă în destinele neamului românesc, în biruința lui. De aceea, oricât de puține le-ar fi resursele ce le-au rămas, nu socotesc războiul încheiat, dimpotrivă. Ei ridică steagul pentru ca cei tineri, cei încă în putere, să vină în rândurile lor, și să continue lupta, să preia și să ducă mai departe lucrarea de slujire a adevărului, de renaștere și reîmpământenire a străvechilor virtuți.*

Astăzi starea cea rea a țării este unanim cunoscută. Nici calificativele, nici cifrele statistice nu mai sunt necesare; degradarea materială și, mai ales, cea morală e vizibilă; sare în ochi. Poate, în aceste condiții, careva să-și spună român, fără să mintă, și să-i fie indiferent ce se întâmplă cu țara? Poate cineva, om întreg fiind, asistând la dezgustătoarele practici politicianiste, la minciuna atotprezentă, să se tragă de-o parte și să lase ca t o t u l să continue în neorânduială, confuzie și corupție spre folosul, doar al dărâmătorilor de țară?

Partidul **PENTRU PATRIE** *este organizat legal. El respectă, cu rigurozitate, legile și, în același timp, nu se abate nici de la datinile, obiceiurile pământului, care sunt cele ale omeniei, bunului simț, de la creștineștile porunci ale îngăduinței și iertării celor ce greșesc și o regretă, ale dragostei față de toți oamenii, chiar dacă sunt dușmani. Ca partid se aseamănă cu oricare din formațiunile politice, având o organizare teritorială, o structură de conducere, elemente de statut și program. Sunt însă și multe lucruri ce diferențiază acest partid de toate celelalte. Sunt elemente de doctrină, de limbaj, dar, mai ales de rigoare, de concordanță între vorbă și faptă.*

Mai toate valorile și perceptele partidului se regăsesc în doctrina creștină: expuse însă în termeni uzuali, pe înțelesul omului de azi. Una dintre ideile ce distinge acest partid printre celelalte, este acceptarea slujirii dezinteresate. În rândurile acestei formațiuni sunt chemați să vină toți cei ce au ceva de oferit, de sacrificat: timp, efort, bani, competență... Politica este, în viziunea acestui partid, un spaațiu al datoriei, al jertfei, nicidecum al profitului. Cei ce doresc să parvină, să urce în ierarhia socială, ca să obțină avantaje materiale, trebuie să-și caute alte modalități. Politica se face, în mod obișnuit, pentru a se obține accesul la putere. Puterea însă, de prea multe ori, degenerează în abuz și corupție. De aceea Partidul **PENTRU PATRIE** *pretinde de la membrii săi o comportare ireproșabilă, austeră. Valorile democrației, la care suscrie, se cer mereu verificate, etalonate.*

„Democrațiile populare" au dat gulagurile, monstruozități ce nu mai trebuie să se repete în istorie. Învățăturile trebuiesc trase.

Partidul **PENTRU PATRIE** *crede că rolul său, ca și al celorlalte partide politice, este, în principal, acela de a face educație maselor de cetățeni. Dintre metodele pedagogice folosite singura cu efect sigur e cea a exemplului. Munca, eficacitatea, sobrietatea conducătorilor este obligatorie; îmbuibarea, îmbogățirea din politică, de neconceput. Omul trebuie să-și devină superior sieși; n-o poate face decât cu ajutorul colegilor, al camarazilor. De aceea formațiunile de bază ale partidului poartă numele de grupuri de educație morală, civică și politică.*

Un alt element, specific acestui partid, constă în faptul că recrutarea membrilor săi se face după un criteriu: dragostea, de țară, de semeni. Deci nu "ura de clasă" e motorul, ci iubirea de neam, de aproapele tău. Ea inspiră, animă determină. În fața ei toate contradicțiile, amintirile dureroase, resentimentele, pălesc, căci ea modelează sufletele, le împacă, înălțându-le.

Partidul **PENTRU PATRIE** *este un partid laic dar recunoaște, în veche tradiție românească, existența lui Dumnezeu în lume, prezenîa Lui în viața societății și a fiecărui om în parte. În această optică acordă spiritului prioritatea ce-o are asupra materiei. Asta nu înseamnă că neglijează suportul material necesar dezvoltării sănătoase, armonioase a tineretului, a patriei în ansamblu. Conducătorii partidului se consideră primii slujitori, revenindu-le cele mai mari datorii; la beneficii fiind ultimii.*

Ridicarea, din adâncul decăderii și deznădejdii în care ne aflăm, nu se poate face fără oameni integri, total devotați țării și adevărului, fără educația muncii, frugalității, seriozității. În acest scop grupurile de educație morală, civică și politică îi așteaptă pe toți cei ce simt că au resurse; ca să ofere.

Constantin IORGULESCU

În urma evenimentelor din decembrie 1989, comuniştii din România au suferit o lovitură care a la condus dezorganizarea aparatului respectiv pe care-l dominau. De atunci, continuu şi insistent, ei încearcă să-şi refacă acest aparat.

S-a creat astfel un moment de respiro pentru cei ce au luptat efectiv împotriva regimului de asuprire şi dictat. Acest moment de respiro nu trebuia pierdut sub nici un motiv; trebuia deci fructificată slăbiciunea temporară a adversarului.

Grupuri mici de foşti deţinuţi politici şi veterani de război au trecut imediat la acţiune la care s-au concretizat în mărturisiri publice, articole de gazetă, reeditări de cărţi interzise, constituiri de fundaţii pentru propagarea adevărului istoric, tipărire de reviste pentru orientarea politică, strângeri de ajutoare pentru bolnavi, acţiuni pentru cinstirea eroilor rezistenţei.

Acestea au fost acţiuni de grup. Marea masă a luptătorilor a rămas însă în afara acestor acţiuni. Trebuia întreprins ceva pentru regruparea tuturor forţelor noastre şi aceasta într-un timp foarte scurt, deoarece şi regruparea adversarului devenea tot mai evidentă.

Înfiinţarea unui partid declarat anticomunist ajunsese astfel o necesitate naţională stringentă.

S-a constituit întâi **Partidul "Noua Românie Creştină"** şi apoi **Partidul "Pentru Patrie"**. Era însă un non sens, existenţa a două partide cu acelaşi obiectiv. Unificarea trebuia cât mai grabnic efectuată. Au început tratativele care au condus la autodizolvarea **"Partidului Noua Românie Creştină"** şi trecerea membrilor săi în ***"Partidul Pentru Patrie"***. Totul părea că merge pe o linie normală, raţională, când s-a produs o neînţelegere între conducătorii celor două formaţiuni, neînţelegere care ne-a surprins şi ne-a îndurerat.

Consiliul Politic Provizoriu al ***"Partidului Pentru Patrie"*** constând că nu poate soluţiona criza, a apelat la cadre mai tinere care să preia conducerea şi organizarea pe mai departe a singurului partid rămas.

Noua conducere provizorie a încercat concilierea între tabere fără a se subordona nici uneia dintre ele. Conflictul era dificil şi cerea timp pentru rezolvarea lui. Dar timp disponibil nu exista. Adversarul se întărea pe zi ce trecea. S-a hotărât atunci ca uşa să rămână deschisă tuturor celor ce vor să intre în acţiune şi să se treacă neîntârziat la organizarea în teritoriu a Partidului, la constituirea Consiliului Director şi la pregătirea primului Congres.

Au fost întemeiate iniţial organizaţii în 17 judeţe şi în sectoarele Municipiului Bucureşti. Noul Consiliu Politic Provizoriu, a înţeles să nu numească, ci doar să confirme conducerile acestor organizaţii locale alese liber în cadrul Adunărilor Generale şi la primul Congres, să voteze toţi membrii înscrişi în 1995. Aceasta, pentru că atunci când s-a preluat arhiva Partidului de la vechiul Consiliu Politic Provizoriu nu exista nici o cerere de înscriere, ci doar adeziuni ale fondatorilor.

Am înţeles să nu ne arogăm dreptul de a judeca şi cu atât mai mult de a condamna pe camarazii aflaţi în conflict. Am stat cu ei în aceleaşi închisori, am împărţit aceleaşi suferinţe, am trăit aceleaşi drame sufleteşti. Nu putem trece peste un trecut care ne-a unit şi ne va uni până la mormânt.

Am înţeles că nu avem timp pentru dispute. Nu mai avem timp nici pentru amintiri sau lamentări. Suntem la ora faptelor. Istoria nu aşteaptă şi nici nu iartă. Trebuie să ne strângem cu toţii, unul lângă altul, în lupta pentru apărarea fiinţei naţionale.

Marea masă a românilor este în clipa de faţă derutată, demobilizată, aşteptând un semn. Vom fi sau nu în stare să-l dăm? Orice oră pierdută poate să însemne o vinovăţie de neiertat.

Indiferent de ce soartă ne-ar rezerva viitorul, noi trebuie să arătăm clar încotro să se îndrepte cei ce sunt dispuşi să-şi sacrifice interesul personal şi chiar viaţa pentru a salva Naţiunea. Totul trebuie făcut fără întârziere, fără ezitare şi fără greşeli, faţă de Dumnezeu şi neamul nostru. Momentul de respiro se pare că este pe sfârşite. Ora reluării luptei se apropie.

Pericolul cel mare în tabăra noastră este în prezent existenţa tensiunilor interioare. Camarazi care au luptat ani de zile împreună, astăzi se evită. Intoleranţa lor produce sminteală în rândurile celor apropiaţi şi astfel dihonia disensiunilor se întinde, slăbind forţa noastră de rezistenţă, avantajând pe adversar. Dacă nu vom reuşi să stopăm imediat aceste tensiuni interioare, vom rata sigur momentul istoric pe care Dumnezeu ni l-a dăruit.

"Stârpiturile morale" aflate în diverse partide politice comuniste, şi din păcate chiar şi necomuniste ne infectează viaţa publică, ne întemniţează din nou viitorul, obligându-ne la viaţă de câine. Trebuie să ieşim în întâmpinarea lor. Şi aceasta nu se poate face decât în arena politică. Ne place sau nu ne place, confruntarea în această arenă este singura cale care practic, fără violenţă, mai poate schimba ceva în ţara aceasta.

Dacă nu vom reuşi, vom avea totuşi conştiinţa împăcată de a fi încercat! A sta astăzi pe margine fără a ne implica direct în această confruntare, a ne pierde în discuţii sterile, înseamnă a scăpa acest moment cu care nu se ştie când ne vom mai întâlni. Practic, neimplicarea acum, înseamnă dezerate într-un moment de cumpănă a neamului. Prin ceea ce vom face, vom rămâne în amintirea şi conştiinţa copiilor ce ne-au îmbrăcat în legendă.

Cuvântul de ordine în această zi este: **organizare, organizare şi iar organizare**. Fiecare dintre noi este o forţă. Dar dacă toate aceste forţe nu vor fi îndreptate în acelaşi timp, în aceiaşi direcţie, zadarnic va fi totul. Cei ce am fost în temniţe, să nu uităm, că puterile ne lasă şi neputinţele ne vor copleşi curând, ce ne-a rămas fiind să murim frumos.

Înţelegerea momentului este decisivă. Trebuie să ne preocupe lucrurile de esenţă şi nu nimicurile. Acestea vor putea fi aranjate pe parcurs (modofocări de statut, de etichetă, de exprimare, etc.).

Esenţialul este că formăm un tot unitar, puternic, care să reziste în lupta care continuă.

Nu am fost şi nu suntem sponsorizaţi de nimeni, nici din interior şi din exterior. Ne ridicăm din sărăcia amară în care am trăit toată viaţa, dar suntem cu inimile bogate de dragoste de neam.

Nu invidiem pe cei ce au mai mult ca noi, dar nici nu vom fi de acord cu hoţia care se întinde tot mai mult în această ţară. Suntem hotărâţi să ne opunem hoţilor şi tuturor vânzătorilor de ţară. Un ***"Tribunal Excepţional"*** considerăm că este aşteptat de toţi cei cinstiţi, capabili şi muncitori. Trebuie să punem capăt corupţiei care s-a întins ca o plagă pe trupul ţării. Cu cât mai devreme vom face aceasta cu atât mai bine. De aici trebuie început. Criza morală este mai profundă decât criza economică. Nu vom putea ieşi din criza economică cu oameni corupţi. De aceea, doar după eliminarea acestora din toate structurile puterii, se va putea trece la rezolvarea problemelor economice. Reforma instituţiilor publice va urma actului de mare dreptate pe care ***"Tribunalul Exepţional"*** va trebui să-l facă. El trebuie să se instituie prin voinţa suverană a Poporului Român.

PARTIDUL PENTRU PATRIE

În general partidele politice trăiesc obsesia alegerilor, a rezultatului votului. În aceasta ele consumă întreaga energie. Prin victoria electorală consideră totul rezolvat. Spre deosebire de ele, noi considerăm că de aici începe greul care înseamnă slujirea societăţii. Activitatea Parlamentului trebuie adusă pe linia realităţilor româneşti. Separaţia puterilor în stat trebuie să devină o realitate evidentă. Puterea trebuie să fie exercitată de către o elită politică rezultată prin selecţie pe criterii morale şi de profesionalism. Parlamentul, ca expresie a puterii legislative, ales prin vot universal, direct şi secret, trebuie să funcţioneze într-o stare de totală emancipare faţă de puterea executivă. Nu trebuia toleraţi pe lista candidaţilor pentru Parlament oameni care prin trecutul lor au dovedit imoralitate şi incompetenţă. Dacă aceştia au îndrăzneala să se propună, trebuiesc imediat denunţaţi public pentru ca alegătorii să nu mai cadă în păcatul unei decizii nedrepte şi dăunătoare pentru ţară, izvorâtă din necunoaştere. Un Parlament curat poate fi o garanţie pentru un viitor mai bun. El va avea prerogativa de sesizare a abuzurilor sau incompetenţelor ce pot apare la puterea execurivă. Nu trebuie să fim robii unor idei preconcepute care să conducă la un sistem rigid, care n-ar putea fi rectificat după realităţi, ci dimpotrivă suntem adepţii unuio sistem practic, receptiv la tot ce slujeşte cu eficienţă binele societăţii româneşti.

În pragul alegerilor (anticipate), conştienţi că întreaga ţară se uită la noi, ne încordăm puterile cu deosebire cele sufleteşti, căci străduinţa se rezumă la: Credinţă şi Dreptate. Dar... Deviza noastră a fost şi trebuie să rămână: "TOTUL PENTRU ŢARĂ".

Constantin IULIAN

(urmare din pagina 2)

• Dezbaterea care a urmat, în legătură cu acest incident, a condus la concluzia că, cele 23 persoane (numai membri ai partidului nu şi invitaţi), care au dat dovadă de indisciplină, să fie sancţionate cu *„atenţionare verbală"*.

• În legătură cu inadvertenţele semnalate, acestea fiind de importanţă minoră, a rămas ca ele să fie soluţionate în spiritul Statutului şi al principiilor ce ne călăuzesc.

• A fost abordată apoi problema tineretului. S-a remarcat faptul că în noul Consiliu Politic au fost coptaţi 5 tineri. Aceştia vor constitui viitorul *nucleu al Organizaţiei de Tineret al Partidului* „Pentru Patrie".

• Urmează ca ei să se gândească la soluţiile practice de realizare a acestei organizaţii. S-a stabilit ca, la Mânăstirea Sâmbăta, în ziua de 25 iulie, a. c., să se reia această problemă. Vor fi prezenţi atunci pe lângă membri Consiliului Politic şi tinerii care vor să se angajeze direct în acţiune.

• La această şedinţă s-a mai discutat problema *„Curierului Informativ"*. Redactorul şef, dl. George URSA a precizat că OSIM a aprobat înscrierea titlului revistei noastre în registru de mărci cu condiţia achitării taxei de 1,5 milioane lei în aproximativ 3 luni. Tot domnia sa a mai solicitat aprobarea ca pentru lunile iulie şi august să se scoată un număr comun. Aceasta mai mult din cauza concediilor de care beneficiază unii colaboratori implicaţi în tehnoredactare.

• Luarea unei hotărâri în legătură cu plata taxei de 1,5 milioane lei s-a amânat pentru şedinţa din ultima lună când expiră termenul acordat de OSIM. Aceasta pentru a se analiza dacă publicaţia se poate întreţine singură prin îmbunătăţirea conţinutului.

În ceea ce priveşte viitorul număr al *Curierului Informativ* a rămas ca el să fie un număr dublu (iulie-august).

• La această şedinţă s-au luat următoarele hotărâri:

1. Filialele vor aplica sancţiunea „atenţionare verbală" celor ce au vorbit fără să li se dea cuvântul în sala Congresului din **ziua de 30/05.1998;**

2. Dl. Constantin Aurel DRAGODAN este împuternicit să organizeze prima întrunire a Senatului Partidului *„Pentru Patrie";*

3. Organizaţia de Olt, având cheltuieli mari cu amenajarea propriului sediu este amânat o perioadă de 3-6 luni cu vărsarea cotizaţiilor către casieria centrală;

4. Dl. Dimitrie PACIAG este împuternicit cu coordonarea manifestaţiilor prilejuite de sărbătorirea zilei de 24 iunie.

5. Viitoarea întrunire a Consiliului Politic va avea loc în ziua de 25 iulie 1998 ora 16^{00} la Mânăstirea Sâmbăta. Atunci se va hotărî şi data următoarelor întruniri a Consiliului Director.

• Şedinţa s-a încheiat cu RUGĂCIUNE.

• (II) Sâmbătă, 25 iulie 1998, la Mânăstirea Sâmbăta de Sus s-a întrunit Consiliul Director al *Partidului Pentru Patrie*. Întâlnirea a avut şi un caracter comemorativ. A doua zi urmând a fi comemoraţi cei căzuţi în lupta contra comunismului, în munţi, în anii 1944-1964.

• Şedinţa se deschide cu rugăciune şi reculegere pentru cei dispăruţi în perioada 23.06.1998 – 25.07.1998. Se stabileşte ordinea de zi:

1) Problema celor care acceptă funcţii de conducere *în Partidul PENTRU PATRIE* şi care nu prea depun activitate;

2) Fixarea întâlnirilor Consiliului Politic şi Consiliului Director până la sfârşitul anului;

3) Adoptarea unui regulament de funcţionare a Consiliulu Politic şi a Consliliului Director. Aici se ridică două subpuncte:

a) stocarea de informaţii despre activitatea membrilor *Partidului PENTRU PATRIE;*

b) adoptarea unor directive politice orientative;

4) Problema întocmirii regulamentului de funcţionare a Senatului (analiză întâi) şi fixarea calendarului întâlnirilor acestui for. Răspunde C. A. Dragodan, care, va şi prezenta, pe 22/08.1998, acest calendar;

5) Problema fixării de sarcini, responsabili, pentru fiecare membru *al Partidului PENTRU PATRIE*, faţă de una sau mai multe filiale;

6) Asigurarea unui fond pentru deplasări;

7) Înscrierile la şcoala de instructori şi fixarea datei când încep aceste cursuri;

8) Tineretul.

• Şedinţa a fost condusă de dl. Corneliu Suliman, secretar general al *Partidului PENTRU PATRIE.*

• Se analizează pe rând punctele de pe ordinea de zi şi se hotărăsc următoarele:

• 1) Cei din conducerea *Partidului PENTRU PATRIE*, care absentează nemotivat, nu activează şi au funcţii de conducere, să fie chestionaţi şi avertizaţi. Dacă nu intră în disciplină să-i lase pe alţii să activeze. Este recomandat ca nimeni, dintre conducători, să nu lipsească nemotivat. Acesta fiind un rău exemplu;

2) Consiliul Politic şi Director fixează, începând cu această dată (25.07.1998), datele întrunirilor lunare ale Consiliului Director şi Politic. Datele se stabilesc după cum urmează:

a) sâmbătă, 22/08.1998, ora 10^{00}, Consiliul Director (vineri, 21/08.1998, ora 19^{00} Consiliul Politic);

b) sâmbătă, 26/09.1998, Consiliul Director (vineri, 25 /09.1998, ora 19^{00}, Consiliul Politic);

c) sâmbătă, 31/10.1998, ora 10^{00}, Consiliul Director (vineri, 30/10.1998, ora 19^{00}, Consiliul Politic);

d) sâmbătă, 28 / 11. 1998, ora 10^{00}, Consiliul Director (vineri, 27/11.1998, ora 19^{00}, Consiliul Politic).

În felul acesta se va elimina, de aici înainte şi, probabil pentru totdeauna (întrucât la începutul fiecărui an se va stabili un calendar asemănător), pompierismul;

3) La acest punct s-a convenit ca dl. Dimitrie Paciag să alcătuiască un regulament de funcţionare al Consiliului Politic şi al Consiliului Director, regulament ce va fi supus analizei Consiliului Politic, îmbunătăţit şi adoptat. În felul acesta Consiliul Politic şi Consiliul Director vor deveni - se speră - eficiente;

4) Regulamentul de funcţionare al Senatului, calendarul întâlnirilor acestui for al *Partidului Pentru Patrie*, va fi alcătuit de C. Dragodan şi acesta îl va prezenta pe 22/08.1998 Consiliului Politic;

5) Fiecare membru al Consiliului Politic trebuie să îndeplinească unele sarcini şi să se ocupe de una sau mai multe filiale. S-au convenit câteva responsabilităţi:

a) dr. ing. C. Iulian şi-a luat Jud. Constanţa, Vaslui, Bârlad, fostul Romanaţi;

b) Emilian Tache – Călăraşi;

c) George Ursa – Bucureşti;

d) Coriolan Baciu – problema tineretului;

e) Virgil Totoescu şi Corneliu Suliman (Botoşani, Iaşi, Galaţi) etc.;

6) S-a convenit ca, prin donaţii ale membrilor *Partidului PENTRU PATRIE*, să se formeze un fond destinat ajutorării celor care îndeplinesc sarcini pentru partid şi sunt mai puţin dotaţi material. Consiliul Politic şi Consiliul Director adpotă această idee;

7) Se stabileşte data începerii cursurilor pentru tineri. Se trece la întocmirea listei cu primii cursanţi. Cursurile, se decide, în principiu, să înceapă la 22/08.1998 la Bucureşti şi să debuteze cu cursuri de psiho-pedagogie;

8) Tineretul: se decide constituirea unei nucleu organizatoric al tinerrtului. Şi acesta – tineretul – urmând a fi coordonat de tineri aflaţi sub ascultarea bătrânilor dl. Coriolan Baciu (Alba) urmând a fi unul dintre cei care-şi asumă impulsionarea organizării tinerilor. Desigur, şi alţii (Sorin Olaru, Cristian Neagoe, etc.);

9) Şedinţa a mai dezbătut probleme organizatorice privind comemorările de a doua zi. Rolul principal revenindu-i aici dlui Ion GAVRILĂ-OGORANU, fost combatant de seamă al luptelor din Munţii Făgăraşului. Şedinţa s-a încheiat cu o rugăciune.

• Următoarea întâlnire s-a convenit (aşa cum s-a stabilit mai sus) să aibă loc la Bucureşti, sâmbătă, 22/08. 1998 (ora 10^{00}, respectiv vineri, 21/08.1998, ora 19^{00}, pentru membrii Consiliului Politic).

• (III). Vineri, 21/08.1998, ora 19^{00}, a avut loc la Bucureşti şedinţa Consiliului Politic a Partidului *Pentru Patrie*. Au fost

(continuare în pag. 8)

(urmare din pagina 7)
prezenţi dr. ing. Constantin Iulian (preşedintele Partidului), Dimitrie Paciag (vicepreşedinte), Virgil Totoescu (vicepreşedinte), Corneliu Suliman (secretar general), George Ursa (consilier), Sorin Olaru (consilier), Florin Dobrescu (consilier) . Şedinţa fiind statutară s-a trecut la dezbarea următoarelor probleme:

a) Calendarul viitoarelor întruniri lunare ale Consiliului Politic şi Consiliului Director;

b) Programul zilelor de 21, 22, 23, 24/08.1998 privind şcoala de instructori;

c) Au fost anunţaţi ca siguri cei care vor preda la aceste cursuri, respectiv Simion Giurgeca (preşedinte al filialei Timiş a Partidului); Doru Mihail (preşedinte al Fundaţiei Culturale Buna Vestire), V. Blănaru-Flamură, Dimitrie Paciag, Dumitru (Tache) Funda, C. Dobre;

d) Cazarea şi masa pentru participanţii la cursuri;

e) Calendarul manifestărilor pe luna septembrie 1998 (5/09., Biserica Sapienţei, parastas pentru părintele Voicescu; 8/09., Mislea: 14/09., Aiud; 16/09 –19/09.: Romfest; 22/09.: Predeal (cu semn de întrebare; 25-26./09., Consiliul Politic plus Consiliul Director al Partidului; 25-27 /09 seria a II a şcolii de instructori);

f) Informări despre *Fundaţia prof. George Manu* şi despre unele opinii auzite acolo;

g) S-a convenit, de către Consiliul Politic, ca să fie numit comandant al şcolii de instructori dl. Corneliu Suliman, secretar general al Partidului;

h) Consiliul Politic a aprobat pe cei care vor conduce şedinţele Consiliului Directordin lunile următoare:

22/08.1998: D. Paciag, vicepreşedinte;
26/08.1998: I.Gavrilă-Ogoranu, consilier;
31/10.1998: Constantin Iorgulescu, consilier;
28./11.1998: Emilian Tache, consilier;

j) S-a stabilit ordinea de zi pentru Consiliul Director de sâmbătă, 22/08.1998, ora 10^{00} , după cum urmează:

1. Rugăciune şi moment de reculegere pentru cei dispăruţi în ultima lună;
2. Informare, privind hotărârile Consiliului Politic, prezentată de dl. Constantin Iulian:
   - problema numirii Comandantului şcolii;
   - problema şcolii de instructori;
   - problema calendarului întâlnirilor;
   - problema organizării şi raportul filialelor (punct condus de dl. Corneliu Suliman);
3. Hotărâri;
4. Încheiere;
5. Rugăciune.

• Sâmbătă, 22/08.1998, ora 10^{00}, s-a întrunit Consiliul Director al *Partidului Pentru Patrie.* Dimitrie Paciag (vicepreşedinte, împuternicit de Consiliul Politic să conducă întrunirea), deschide şedinţa cu o rugăciune (cu faţa la Icoană).

Rugăciunea este spusă de dl. V. Totoescu (vicepreşedinte al *Partidului Pentru Patrie,* preşedinte la filiala Suceava a *Partidului Pentru Patrie).* Urmează momentul de reculegere pentru cei dispăruţi.

•Dl. Constantin Iulian (preşedinte al *Partidului Pentru Patrie*) comunică următoarele:

- Programul şcolii de instructori (22-24/08.1998);

- Comemorările lunii septembrie după cum urmează: 5/09.1998, la Biserica Sapienţei, parastasul pentru părintele Voicescu (cu participarea oficialităţilor);

8/09.1998, Mislea;
14/09.1998, Aiud;
16/09.1998, ora 11^{00}, deschiderea Romfest-ului;
22/09.1998, Predeal (semn de întrebare);
26/09.1998, Consiliul Director al Partidului pe luna septembrie, la ora 10^{00} (Consiliul Politic 25/09.1998, ora 19^{00}).

• Deasemenea, preşedintele *Partidului Pentru Patrie,* Constantin Iulian, comunică cererea de demisie din partid a dlui. Nicolae Trifoiu (jud. Cluj). Motivele: Întâmplările de la Congres, cu Şerban Suru şi altele de ordin confesional.

• În ciuda tuturor neplăcerilor cuvântul de ordine, pe care-l dă şeful Partidului *Pentru Patrie,* este pentru unitate. Să eliminăm (călcându-ne pe noi înşine) supărările.

• Probleme organizatorice:

Reprezentanţii filialelor (punct de pe ordinea de zi condus de dl. Corneliu Suliman) prezintă raportul. Sunt prezente 16 filiale.

Alba: prezintă raport scris;
Bacău: prezintă raport verbal,
Caraş: (filială nu de mult întemeiată): prezintă 3 tineri pentru şcoala de instructori, doreşte pe toţi camarazii alături;
Dolj: se plânge că oamenii bat în retragere şi formează bisericuţe;
Prahova: abia se înfiinţează filiala. Delegatul propune lucruri practice;
Satu Mare: ordine. Filiala nu creşte totuşi;
Sibiu: 4 persoane pentru şcoala de instructori. Tineretul creşte numeric. Sediul obţinut este într-o clădire cu alte partide. Pe tineri îi interesează Mişcarea Legionară;
Suceava: prezintă dl. Virgil Totoescu, preşedintele filialei. Nimic deosebit;
Teleorman: filiala a primit de curând sediu. Frumos...
Timişul: reprezentat de preşedintele filialei Simion Giurgeca: Acesta înaintează raport scris. Laudă revista Puncte cardinale şi Permanenţe. La începutul lui octombrie – adunare la Reşiţa.
Cluj: (delegat dl. Septimiu Râmboiu) au promisiune de sediu. Mulţi în vârstă şi bolnavi; se vor programa oameni pentru şcoala de instructori (seria a II-a);
Bucureşti: prezintă raport scris dl. George Ursa;
Dâmboviţa: prezintă dl. I. D. Mitrea (preşedintele filialei):
- va trimite tineri pentru şcoala de instructori (seria II-a);
- au sfinţit, de curând, sediul. Cer prezenţa şefilor în teritoriu;
- solicită carnete pentru membrii partidului şi insigne.

• Sugestii ale dl. Corneliu Suliman (Secretar general): să se termine cu poveştile despre conflicte dintre noi sunt imaginare. Aceasta (pomenirea lor) este semnul ***neputinţei*** noastre. Astfel se manifestă neputinţa. Şi este o consecinţă a sentimentului de teamă. Dacă nu ne vom eli-bera de acest sentiment nu vom putea reînoda ceea ce a fost până în 1948.

Pentru a fi ordine şi disciplină să se facă rapoarte scrise şi să se expedieze.

Idem, şefii de filiale, să reglementeze problema cotizaţiilor;
- să facă propagandă scrisă pentru şcoala de instructori;
- se declară declanşată lupta pentru obţinerea de sedii în fiecare reşedinţă de judeţ;
- dl. Emilian Tache şi dl. Florea Builă să pună la punt compartimentul contabil;
- se vor organiza cicluri de 3-4 zile de cursuri la şcoala de instructori. Cursurile debutează cu 11 inşi urmând ca, pe parcurs, nr. cursanţilor să crească. Bucureştiul trebuie să aducă minim 9 cursanţi şi să se reţină, de către toţi, că şcoala de instructori este mai importantă decât orice şi pentru ea trebuie să facem cu toţii sacrificii.

• Alte probleme: preşedintele Constantin Iulian cere preşedinţilor de filiale să întocmească lista viitorilor candidaţi pentru alegerile generale (liste pentru Senat şi Camera Deputaţilor);
- Cere dl-ui C-tin Aurel Dragodan să convoace Senatul cât de curând;

• Diverse: Dl. Mişu Dumitrescu dă citire unor fragmente din Circularele Căpitanului referitoare la corectitudinea pe care trebuie să o aibă cei care preiau reviste, cărţi şi broşuri, editate de *Partidul Pentru Patrie* şi *Fundaţia Culturală Buna Vestire.*

•Dl. D. Paciag încheie şedinţa Consiliului Director cerând asistenţei să asculte rugăciunea spusă de dl. V. Totoescu.

• Următoarea şedinţă a Consiliului Director va avea loc sâmbătă, 28/09. 1998, ora 10^{00} (Consiliul Politic, 21/09.1998, ora 19^{00}).

MEIS LIBRIES

Cartea de la prima filă,
Nestemată-n conţinut,
E izvor de apă vie,
Ce te-adapă neîntrerupt.

Ostenit de baţi la poartă,
Cu balsamul său de vis,
Picură în suflet pacea,
Prin frumuseţea sa de scris.

Plângi şi râzi de bucurie,
Din glosarul de tipar,
Ilustrat de vraja slovei,
Cu-al său farmec plin de har.

Nu este nici o mirare,
Ca-ntr-un cânt duios pe ram,
Îţi alini mereu durerea,
Prin mirajul unui basm.

Din fecundele volume,
Cu a lor taină de mister
Se-ncheagă-nţelepciunea,
Magistrală cu al său cer.

Ioan D. MITREA

INTRODUCERE ÎN ISTORIA NAȚIONALISMULUI

Partidul **PENTRU PATRIE** a început – odată cu 21/08.1998 – organizarea școlii de instructori. Primele cursuri (cu tinerii) au avut loc între 21-24/08.1998 și la ele au participat 11 tineri. Cursurile urmăresc formarea de cadre care să ducă mai departe crezul nostru. Începem să publicăm – odată cu acest nr. -, în cadrul rubricii **Educația în grup**, fragmente din lecțiile predate.

George URSA

Întrebat – "Care-i prima măsură pe care un conducător trebuie să o ia" – Confucius ar fi răspuns:

"Să dea cuvintelor sensul lor adevărat".

Socotind sfatul lui bun am purces la cercetarea sensului cuvântului "NAȚIONALISM" și, firește, ne-am îndreptat spre magazia universală a cuvintelor: dicționarele.

Și nu mare ne-a fost surpriza când, așa cum veți vedea și dvs, am aflat sensuri destul de diferite în funcție de națiunea și limba în care era redactat dicționarul.

Și, cu acest prilej, mi-am dat seama că efectul acestor definiții nu este indiferent. De pildă definiția din dicționarul francez ROBERT sună cam așa:

"exaltarea sentimentului național; atașament pasionat pentru națiunea căreia îi aparții, însoțită uneori de xenofobie și de voința de a te izola" (vezi: șovinism, patriotism).

Nu este nevoie să vă semnalez accentele peiorative ale acestei definiții.

Dar să vedem cum sună cel din cele două dicționare publicate în Republica Socialistă ROMÂNIA:

În DEX:

"ideologie și politică a burgheziei în problema națională, care susține interesele burgheziei ca interese ale întregii națiuni, instigând la ura națională, la asuprirea altor națiuni sau minorităților naționale."

Este vorba de ediția din 1975.

În Mic Dicționar Enciclopedic (1986) apar oarecari schimbări:

"Ideologie și politică total afavorabile elementului național dintr-o orânduire socială. Apărut în perioada trecerii de la feudalism la capitalism – naționalismul a contribuit la formarea națiunilor și la statornicirea relațiilor capitaliste; ulterior a devenit un important mijloc politic al burgheziei pentru destrămarea altor unități naționale, în scopul supunerii și asupririi lor. NAȚIONALISMUL ESTE OPUS INTERNAȚIONALISMULUI PROLETAR fiind folosit în societățile burgheze ca o modalitate de a împiedica unitatea de luptă a oamenilor muncii împotriva exploatării".

Apare chiar o melodie nouă: *"în politica lor internă și externă PCR și statul român țin permanent seamă de faptul că NAȚIUNEA și statul național vor îndeplini, în socialism și în comunism, vreme îndelungată, un rol important în dezvoltarea societății, vor constitui puternici factori ai progresului social, din care cauză întărirea națiunii și a statului național independent reprezintă o necesitate istorică obiectivă".*

„Vremea îndelungată" anunțată de autorii textului a durat vreo .... 3 ani!

Nemulțumiți cu aceste sensuri ne-am adresat și unor dicționare de limba engleză. De pildă CASSELL'S NEW ENGLISH DICTIONARY (Londra, 1936) afirmă că:

NAȚIONALISMUL înseamnă devotamentul față de națiune – întreaga națiune – în opoziție cu secționalismul (separatismul);

în timp ce în The Concise OXFORD Dictionary (1964) citim:

"nationalism: eforturi, principii, sentimente patriotice: politica independenței naționale".

Nu cumva aceste deosebiri de "sens" dintre definițiile franceză și engleză explică și de ce în al doilea război mondial Franța a rezistat Germaniei 18 zile în timp ce Anglia a câștigat războiul?

Dar înainte de a depăși aceste aspecte semantice să deschidem și un dicționar american: este vorba de Webster's New World Dictionary (1956) care acceptă următoarele sensuri:

a. *devotament (dragoste) (DEVOTION) față de națiunea sa; patriotism.*

b. *șovinism.*

c. *să pui interesele naționale mai presus de considerații internaționale..*

Există așadar oarecari deosebiri – doar de nuanță - în dicționarele anglo-saxone, mai importante între ele și cele franceze, și categorice între acestea și cele publicate în România anilor comunismului.

Toate aceste aspecte vor fi analizate, sper, în cursul prelegerilor pe care le veți audia aici.

Noi, azi, vom trece în revistă ceva în legătură cu istoria și evoluția naționalismului. Care, precum se va vedea este o noțiune recentă și nici nu a apărut odată cu trecerea de la feudalism la capitalism.

Dacă definiția NAȚIONALISMULUI rămâne să fie delimitată la sfârșitul ciclului, v-aș propune ca să acceptăm doar această introducere, pe cea a națiunii, definiția citată într-un articol semnat de Marta PETREU (Dodar) în revista APOSTROF, nr 4 din 1998) și care peste ani o veți găsi în multe din dicționarele lumii:

Prin NAȚIUNEA ROMÂNĂ Corneliu Zelea Codreanu – înțelegea toți românii trăind pe același teritoriu, având același trecut și același viitor, același port, aceeași limbă, aceleași interese prezente – toți românii aflători, în prezent, în viață, toate sufletele morților și mormintele strămoșilor, toți cei ce se vor naște români. Prezența în conștiința tuturor a morților neamului – îl citează acuzator autoarea pe C.Z.C. este una din datoriile legionare (de aceea în satul meu imediat ce au venit la putere comuniștii au distrus cele două candele străjuite de doi vulturi care luminau numele celor căzuți în luptele din 1877, 1913 și 1916 pentru libertatea neamului românesc).

Și vă mai propun o definiție care nu face decât să o detalieze pe cea de mai sus citată și care aparține lui VASILE MARIN:

"O națiune este o entitate umană, cu rădăcini adânci într-o anumită rasă, care se găsește așezată pe un anumit teritoriu, mărturisește aceeași metafizică religioasă, trăiește sub imperativele aceleiași morale, se manifestă în toate formele de viață umană cu aceeași ideație și vorbește aceeași limbă. Ea alcătuiește un tot organic și își extrage sucul de viață din lumea tradițiilor proprii, din seva pământului care o hrănește și militează pentru aceleași idealuri care o identifică în raport cu celelalte națiuni înconjurătoare".

Dar cum aceste teme vor fi reluate la timpul cuvenit, noi ne vom întoarce la începuturile naționalismului.

NAȚIONALISMUL a fost ***"ideea - forță"*** a vieții politice, culturale și economice din vestul Europei în secolul 18.

În 1848 se extinde în Europa centrală pentru ca spre sfârșitul secolului 19 să pătrundă în estul continentului și în Asia iar apoi, la jumătatea secolului pe care-l vom părăsi peste vreo 500 de zile, să cucerească și Africa, devenind astfel prima "idee forță" universală sau forța motivantă ce acționează întru organizarea tuturor popoarelor (ce trăiau fie în state dinastice sau religioase, aglomerări tribale sau imperii supranaționale) în STATE NAȚIONALE.

În fiecare din aceste state – din Cecenia până în Ruanda, din Palestina și Israel până în Tibet - naționalismul este stimulentul emoțional major pentru integrarea variatelor tradiții, religii și clase într-o singură entitate căreia omul îi închină loialitatea supremă.

Putem vorbi, în acest sens, de epoca pan-naționalismului – idee dominantă ilustrată de tot ceea ce se întâmplă în cenușa imperiului sovietic – cu apariția unui număr impresionant de state naționale – (Slovacia, Croația, Slovenia, Ucraina, Kosovo, Macedonia, etc. etc!) – dar și de apariția autodeterminării, introducerea științei moderne și tehnologiei în serviciul națiunii, cu exaltarea limbii naționale și a tradițiilor naționale împotriva utilizării unei limbi universale (Latina în Europa, inițial, iar mai târziu franceza).

Și astfel naționalismul a "democratizat" cultura iar prin educația generală a dorit să doteze națiunile cu o bază comună a unui trecut uneori legendar. (Pe care istoriografia recentă – încearcă să-l demitizeze – operație care s-ar cuveni și celor 50 de ani de minciuni și calomnii).

Și, în ciuda faptului că s-au afirmat conexiuni naționaliste cu diverse religii – iudaismul printre evrei, catolicismul în Irlanda sau Polonia, Islamul printre arabi sau pakistanezi, etc. – naționalismul a tins către secularizarea vieții politice și culturale – iar uneori și-a dorit să devină el însuși un soi de religie.

Acest "naționalism cultural" a făcut să apară, în secolul 19, catedre de "literatură și istorie națională" în universitățile europene, să nu se mai scrie disertațiile în latină, greacă sau ebraică, acestea încetând să mai reprezinte fundamentele unei educații înalte.

Dar unele din ideile principale întâlnite adesea în naționalismul modern au predecesori în antichitate – ceea ce demontează afirmațiile marxiste mai sus citate.

Doru MIHAIL

(urmare pag. 10)

(continuare din pagina 9)

pe care o au, între alții și țiganii – un popor căruia Dumnezeu i-a promis o anume țară ai căror locuitori originari și-au pierdut dreptul la fosta lor țară, deși țara aceasta a fost țara strămoșilor lor – (vezi invazia în Canaan condusă de Moise și creerea recentă a statului Israel) –, a unui Dumnezeu care luptă de partea poporului lor, a fost unul dintre cele mai primejdioase elemente ale imperialismului (de popor ales) moștenit din Vechiul Testament și din istoria cuceririi Canaanului.

Dar naționalismul modern înseamnă altceva decât o reînviere a tribalismului – chiar a unui tribalism sancționat de o religie tribală. Este adevărat că trezirea naționalismului în secolul 18 a fost influiențată de reînvierea clasicismului. Iar tatăl naționalismului, Jean Jacques ROUSSEAU a dorit să restaureze asocierea exclusivă a cetății – stat din Grecia și VOINȚA GENERALĂ să devină cimentul acestei strânse comuniuni.

Naționalismul și apariția statului - națiune presupuneau apariția anumitor condiții sociale și tehnologice care, exceptând Anglia, deabia existau în Europa de vest înaintea revoluției franceze – precum ameliorarea comunicațiilor și apariția unei mobilități geografice și sociale; un guvern ce se baza nu doar pe "consimțirea celui guvernat" pasivă ci activă – consimțire cerută azi până și de guvernele cele mai "dictatoriale" (vezi alegerile organizate conștiincios de toate partidele comuniste din faimosul lagăr), creșterea toleranței religioase, creșterea urbanizării și industrializării.

Astfel naționalismul, ca idee, era dominantă printre intelectuali, iar ca mișcare – dar nu în mod obligatoriu, ca sentiment – s-a născut în a doua jumătate a secolului 18.

Dacă acceptăm că naționalismul ar avea părinți, atunci al doilea ar fi Herder: gânditor apolitic, democrat umanitarist, pacifist – asemenea lui Rousseau – care afirma că glorificarea spadei și a războiului reprezintă moștenirea diabolică a occidentului.

Rousseau, Kant și Herder erau conștienți de primejdiile reprezentate de naționalismul care nu ar trata toate celelalte popoare, oricare ar fi fost puterea sau gradul lor de dezvoltare, ca posedând același statut și aceleași drepturi.

Este ceea ce, peste ani, vom găsi scris în manuscrisele lui Eminescu:

"Arta de a guverna este arta de a armoniza interesele claselor societății și aceasta pentru că tot ce este, este un rezultat al societății: limbă, spirit, învățătură, avere, civilizație, putere.

Lucrul principal este ca să fie rezultat al societății numită NAȚIE și nu a universului întreg. Adevărat că dacă oi vedea un chinez, un evreu sau sălbatec bolnav sau sărac nu i-oi da cu piciorul. Este om drept și trebuie ajutat precum trebuie ajutat și un câine cu piciorul rupt sau mort de foame. Dar cu aceasta nu zicem că câinele trebuie pus cu mine la masă și să-i dau pe mână toate averile produse de societatea mea."

Rousseau și Herder au influențat dezvoltarea naționalismului pe diferite căi: Primul naționalismul politic al revoluției franceze; Herder naționalismul romantic al Europei centrale și răsăritene.

(va urma)

CE AVEȚI CU NOI?...

Ce să fac? Sunt un nostalgic. Păstrez și acum nostalgia cărților de citire din cursul primar și a cărților de limba română din liceu. Ce povești moralizatoare, conțineau! Foarte bune pentru educarea tineretului.

Spre exemplu, îmi stăruie, în minte, povestea despre: Țara în care tinerii, odată ajunși la conducere, au hotărât, printre altele, să omoare pe toți bătrânii, chipurile, pentru că ei, aceștia, ar fi fost de vină pentru starea critică în care se afla țara. Însă unul dintre tineri, cuprins de milă, a ascuns pe tatăl său și l-a îngrijit cu dragoste. Restul tinerilor belicoși, după ce au terminat cu proprii bătrâni, s-au apucat să declare război, unui stat vecin. Au fost însă învinși și Împăratul învingător, printre alte despăgubiri, le-a cerut și o „funie de nisip".

Tânărul care-și ocrotise tatăl, s-a dus îngândurat la acesta și i-a cerut sfatul. Bătrânul i-a spus să se ducă la cotropitor și să-i spună, că-i va îndeplini cererea, dacă Împăratul învingător le va oferi un capăt de ață, de probă. Auzind învingătorul aceasta și-a dat seama că în țară se mai găsește un bătrân. De atunci a rămas și zicala: „CINE N-ARE UN BĂTRÂN SĂ ȘI-L CUMPERE".

Această povestire mi-a venit în minte, în urma unei întâmplări.

Într-o zi, pe caniculă, trist, și îngândurat, mă urc în tramvai. Veneam de la medic.

Mă îndrept spre locurile rezervate. Pe dreapta, o bunicuță își tolănise nepoțelul (o copie fidelă a „Dlui Goe") și-l alinta cu sucuri și acadele.

Pe stânga, un găligan, cu plete și sârmă în urechi, într-un costum de văcar – nu cunosc altă traducere pentru „cow-boys" – sta tolănit cu picioarele pe rama scaunului din față. Între picioarele lui o „fată", tot în blugi, cu o bluziță prin care toată lumea putea să vadă ce frumos nod ombilical, îi făcuse moașa la naștere.

Dânsa dă să se ridice. Găliganul o trage jos, spunând: *„Mai dă-i dracului! să nu se mai plimbe toată ziua"...*

Imediat gândul mi-a zburat la vremea când *„împușcatul"* vroia să ne trimită la țară, la aer. Apoi la diversiunea, care se vântură, tot mai des, „chiar și-n limbajul oficial, de azi," că, 1,5 milioane de activi, ne duc în spate pe 5 milioane de pensionari. Asta poate ca să asmută tineretul împotriva celor vârstnici. De ce oare se omite, intenționat, numărul activilor din comerț și intreprinderile private?

Mă mai gândeam, la tinerii, care stau cu capul pe fereastra mijloacelor de transport. Nu le este teamă că - în felul acesta o să se îmbolnăvească de „gâtoză" și o să rămână cu gâtul înțepenit, numai să nu cedeze locul celor în drept.

Tuturor le-am spus, în gând: „Copii, dacă o veți ține tot așa, la vreme de nevoie, nu veți mai găsi nici un bătrân dispus să vă dezvălue „secretul" fabricării „funiei de nisip", pe care v-ar cere-o dușmanul cotropitor.

M. D.

LALEAUA

Motto: "Lalelele ofilite nu vor mai înflori niciodată!"
Omar KHAYYAM

Într-o pajiște-nsorită
presărată cu mirifice flori,
o gingașă lalea-mbobocită,
năpădită de crudul mohor
se chinuia... Necăjită,
grăi scumpelor sale surori:
"Dragi lăcrămioare,
nu stați în adăstare,
lângă voi am sa mor!
Iarba rea mă distruge,
petalele-mi frânge,
trupușoru-mi zdrobește;
inima-mi plânge!
Veniți sa ne războim voinicește
cu vrajmașul ce aprig pândește
și pe toate ne umilește!"
Suratele n-o auzira
Iar laleaua se ofili...
Dar într-o bună zi,
aproape întreaga grădină
si toata câmpia vecină,
sufocate de buruiana haină,
se uscară și împreună pieriră...

•

Când fratele nostru ne cheamă
prigonit de jugul străin,
să venim să luptăm fără teamă!
Nu uitați că dușmanul poartă venin
cu care pajiștea-ntreagă se va narui
și noi toți ca laleaua vom fi.

24 iunie 1998

Eugen BALAȘA

Preot CĂRLAN P. ȘTEFAN

(27/12. 1913 – 19/05.1998)

- A încetat din viață la 19 mai 1998 un alt fiu remarcabil al Brăilei, preotul Ștefan CÂRLAN în vârstă de 85 ani, din care, peste 16, petrecuți în temnițele comuniste. A murit după o viață de zbucium și suferință dar cu conștiința datoriei de om și de român îndeplinită, reușind să lase în urma sa două parohii bine păstorite și cu remarcabile realizări materiale și spirituale–GROPENI în tinerețe și, SMÂRDANUL NOU, după eliberarea din închisoare. Spririt pragmatic, dar animat de o imensădragoste pentru oameni, și-a dedicat viața binelui celor din jurul său dăruindu-le fiecăruia o părticică din sufletul său bun.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

14.05.1998

ing. Adrian LUPESA

SEMNALE EDITORIALE

•Editura „FRONDE", care ne-a obișnuit să ne dea numai cărți de valoare, după „România și sfârșitul Europei (Mihail Sturdza)", „Povara a trei milenii de istorie și de religie iudaică" (Israel Shahak), după „Miturile fondatoare ale politicii israeliene"(Roger Garaudy), ne prezintă lucrarea „Naționalism și asceză" a lui Julius Evola.

•Om de dreapta, Julius Evola a fost implicat în activitatea politică a Europei vremii sale.

•Cartea apărută reunește o sumă de articole dedicate ***Căpitanului*** și ***Mișcării Legionare*** după vizita sa în România, în anii '30 - '40.

•Din articolele lui Evola se desprinde o istorie onestă a dreptei europene. Ele ne arată că: *„Mișcarea lui Codreanu este poate singura în stare să hotărască României un viitor mai bun".*

Atacând problema evreiască Julius Evola scoate în evidență vorbele Căpitanului care sună astfel: *„Primim peste obraz și peste sufletele noastre românești batjocură peste batjocură, palme peste palme, până la aceea de a ne vedea în grozava situație: EVREII – apărători ai românismului la adăpost de orice neajuns, trăind în liniște și belșug, iar noi – DUȘMANII ROMÂNISMULUI cu libertatea și viața în pericol, urmăriți ca niște câini turbați de toate autoritățile românești".*

•În cartea „HAIDUCII DOBROGEI", apărută în Editura MUNTENIA, Nicolae Ciolacu descrie lupta armată anticomunistă din Munții Babadagului. Cartea relatează cu pioșenie figuri de luptători și suferințele îndurate de legionari în închisori. Cartea infirmă afirmațiile unor „academicieni" care cu foarte mare greutate spun că în rezistența anticomunistă ***„au fost și câțiva legionari".***

Mișu DUMITRESCU

ANUNȚ

În numărul 31/1998, ***al Curierului Informativ,*** publicam instituirea concursului pentru stimularea difuzării.

Acum, după 6 luni, în urma unei temeinice analize, se constată următoarele rezultate:

PREMIUL I: jud. Timiș cu o medie lunară de 170 exemplare;

PREMIUL II: jud. Suceava cu o medie de 105 exemplare;

PREMIUL III: jud. Bacău cu o medie lunară de 70 exemplare.

Urmează un număr de 10 județe (*Constanța, Mureș, Neamț, Alba, Cluj, Sibiu, Dâmbovița, Brașov, Dolj, Vaslui*) cu o medie lunară între 56 și 25 ex. Acestora li se vor atribui mențiuni.

Cifrele de mai sus, ne mai spun că acolo unde s-a pus puțin suflet, în această acțiune, rezultatele se văd.

La polul opus, se situează județele: *Botoșani, Brăila, Călărași, Gorj, Galați, Ilfov* cu performanța de a nu difuza nici un exemplar.

Municipiu București iese din concurs, deoarece inițiatorul ste membru al filialei București.

În curând vom anunța un nou concurs.

Redacția

APEL UMANITAR

„AJUTĂ-ȚI FRATELE CĂZUT ÎN NENOROCIRE, NU-L LĂSA!" ***Aceasta*** *este una din legile pe care ni le-a lăsat CĂPITANUL.*

Acum, când Țara geme (este vorba de inundațiile din iunie/iulie 1998) și Neamul se zbate în nevoi, greu lovit de stihiile naturii, această lege trebuie să funcționeze din plin, mai ales când vedem că cei care trebuie să-i ajute se dau de ceasul morții invocând lipsa fondurilor necesare.

Noi, care am trecut prin închisori, pe front sau prin lagărele de prizonieri, cunoscând foamea și toate mizeriile vieții impuse de comuniști și acoliții lor, vom dovedi că putem, din puținul pe care îl avem, să fim buni, să fim generoși.

Facem, deci, un călduros apel către toți camarazii noștri, din Partidul „PENTRU PATRIE", și către toți prietenii noștri, ca, din prisosul ce-l avem, să rupem o parte și să o dăm celor căzuți în nenorocire.

În această acțiune, bine ar fi dacă am putea să mergem până acolo încât să donăm îndemnizațiile ce le primim, conform D. L. 118/90 sau Legii 44/94, pe timp de o lună.

Organizația Sectorului 2, din Municipiul București a Partidului „PENTRU PATRIE", se înscrie, provizoriu, cu suma de 420.000 lei și cere conducerii Partidului să organizeze în mod detailat această acțiune.

Sumele rezultate vor fi date organizațiilor din județele afectate și acestea, la rândul lor, le vor înmâna celor aflați la strâmtoare.

Org. Sect. 2, București,
a Partidului „PENTRU PATRIE"

Prin această mărturisire Mântuitorul şi-a arătat întregul zbucium sufletesc, de care nimeni nu ar fi avut cunoştinţă dacă Izbăvitorul lumii, cu adâncă înţelepciune, nu l-ar fi destăinuit Sfinţilor săi ucenici. Iisus îşi vedea sfârşitul de Fiu al Omului, pironit pe cruce ce aceia pentru mântuirea cărora se întrupase[1]. Singurul care putea să schimbe acest deznodământ era Tatăl ceresc, pe care-L ruga "Să treacă paharul acesta". Crâncenă va fi fost lupta lăuntrică a lui Hristos; iconomia lui Dumnezeu cerea ca El să moară – făurind, prin Învierea Sa, noua orânduire a credinţei spre mântuire.

Dragostea pentru poporul lui Israel cerea ca El să nu moară, ca să vieze seminţia lui Avraam. Domnul milei a încercat să schimbe echilibrul iconomiei divine păstrând însă dulcea sfiiciune şi supunere filială: "Nu cum voiesc Eu, ci cum voieşti Tu". Pregătit astfel, Iisus a purces la aplicarea hotărârii Sale, care nu putea fi realizată decât cu consimţământul Tatălui ceresc. Plecându-şi genunchii în ţărână, Mielul lui Dumnezeu, cu toată căldura generată de neţărmurita dragoste, îşi imploră cerescul Tată zicând: "Părinte, de voieşti, treacă de la Mine paharul acesta. Dar nu voia Mea, ci voia Ta să se împlinească" (Luca 22, 42).

Căutând să aflăm dacă Iisus, când a cerut să treacă paharul şi când a fost nevoie să fie îmbărbătat de înger (Ioan 21, 20) nu a fost încercat, ca om, de teama morţii, ajungem în faţa unei dileme şi am fi tentaţi să ne însuşim adagiul lui Tertulian: "Crede şi nu cerceta". Temându-se însă de păcat – pentru că şi neştiinţa este păcat – vom urma pilda Sfinţilor Părinţi care au cercetat tot timpul spre a înţelege şi lămuri Sfânta Scriptură.

Unii comentatori care au ajuns la convingerea că Domnul Iisus, ca om, s-a temut de moarte, îşi încep desfăşurarea argumentelor printr-o logică strânsă:

1. Cum a fost comportarea Mântuitorului în timpul rugăciunii din grădina Ghetsimani?

Nimeni nu poate constata că a fost pur omenească.

2. În acest caz se impune demonstrarea că Iisus a fost şi om adevărat.

Dacă îi urmărim viaţa expusă în Noul Testament, acest adevăr nu poate fi contestat:

– a avut preferinţe între prieteni (ucenici) – Sfântul apostol Ioan (21, 20);

– se supăra: a blestemat smochinul pentru că nu făcuse poame (Matei 21, 19);

– punea întrebări ca să ştie ce spune lumea despre El:

"Cine spune lumea că sunt Eu?" (Matei 16, 13).

– S-a întristat cu duhul şi a plâns când a auzit că prietenul său Lazăr a murit, deşi ca Dumnezeu ştia că-l va învia (Ioan 11, 33, 35).

Dar mai presus de toate, dacă Iisus nu ar fi fost şi om adevărat, cum ar fi îndrăznit Satana să-L ispitească? (Matei 4, 1).

3. În timpul rugăciunii, starea de spirit a lui Iisus arăta o încordare epuizantă, vecină cu deznădejdea: "Şi sudoarea Lui s-a făcut ca nişte picături de sânge ce cad pe pământ" (Luca 22, 44).

4. De ce?

Pentru că cerea un lucru teribil. Să nu se împlinească Sfânta Scriptură. Să se dezică proorocii. Să treacă paharul. Adică evenimentele care urmau să se înfăptuiască, să ia altă întorsătură.

5. De ce?

Răspunsul nu mai trebuie căutat. De frica morţii.

6. Era firesc ca Iisus, să se teamă de moarte ca om?

Ca om da, era firesc, deoarece moartea nu este altceva decât pedeapsa dată de Dumnezeu omului după căderea sa în păcat. Şi orice om normal se teme de pedeapsă, de moarte. Şi eroii s-au cutremurat în faţa morţii – afirmă susţinătorii teoriei că "Iisus ca om, s-a temut de moarte". Splendoarea unui erou nu constă în faptul că fiind neînfricat înfruntă moartea. În această poziţie, neavând ce pierde, nu dă nimic, în afara faptului brutal: sfidarea tuturor. Măreţia omului în faţa morţii este tocmai biruinţa fricii din el. Apoi despovărat de balast, liber, conştient, înfruntă moartea.

Ştiind că a sosit "plinirea vremii" şi văzând că nu poate înlătura paharul, Mântuitorul îşi învinge frica şi acceptă ca om, inevitabilul.

7. Şi, în sfârşit, ca o pecete de autentificare că afirmaţiile de mai sus sunt corecte, este strigătul lui Iisus din cumpăna crucii: "Eli, Eli, lamma sabahtani".

În treacăt fie spus, toţi duşmanii Mântuitorului Hristos, se folosesc tot de "Eli, Eli, lamma sabahtani" în zadarnica lor încercare de a demonstra firea total omenească a persoanei Sale[2].

SĂ TREACĂ PAHARUL ACESTA

"*Acum sufletul Meu este tulburat, şi ce voi zice? Părinte izbăveşte-mă pe Mine de ceasul acesta. Dar pentru aceasta am venit în ceasul acesta*" (Ioan, 12,27).

A doua categorie de gânditori, bazându-se tot pe argumentele citate mai sus, susţine că Iisus nu s-a temut de moarte dar... L-au înspăimântat chinurile la care ştia că va fi supus.

Sfântul Chiril al Alexandriei, tâlcuind înţelesul rugăciunii Mântuitorului din grădina Ghetsimani, pe măsura înţelepciunii sale, a ajuns la altă concluzie, anulând total teoria că Domnul Puterilor, Stăpânul Morţii, s-a temut de moarte:

"Aici ia seama, împreună cu mine, cititorule, la adâncimea iconomiei lui Dumnezeu celei cu trupul şi la înălţimea înţelepciunii celei de negrăit.

- Din ce pricină, Stăpâne, Te mâhneşti? Oare Te temi Tu de Te-ai mâhnit şi Te-ai întristat până să mori? Aceasta cu toate că Tu ştiai prea bine, fiind Dumnezeu după firea Ta, că răbdând şi suferind moartea după trup, vei izbăvi, de moarte pe oameni de pe întreg pământul, şi că vei înălţa trofeul biruinţei împotriva a toată puterea cea rea şi potrivnică şi fiind Dumnezeu şi Stăpânul tuturor, toţi Ţi se vor închina Ţie. Pentru ce pricini, oare, Te întristezi şi Te mâhneşti?"

– "Da, zice Hristos. Eu ştiu şi cunosc bunătăţile ce se vor aduce lumii din pătimirea Mea. Dar Mă mâhneşte pe Mine, Israil, cel dintâiul născut, că nu mai este printre slujitorii Mei şi că partea Domnului, funia (- unitate de măsură) de moştenire a sa, va fi partea vulturilor, după cum este scris.

Totuşi, El osândeşte nelegiuirea iudeilor. Întrucât pătimirea Sa nu era nevoită şi fără de voia Sa, dar pe de altă parte era împovărătoare din pricina lipsei de slavă şi din cauza nimicirii sinagogei iudeilor. Fiindcă El nu ar fi vrut ca Israel să fie omorâtor de Dumnezeu, pentru ca din această pricină să sufere pedepsele cele mai cumplite. Dar întrucât nu era cu putinţă să nu pătimească răstignirea Sa, a primit să o aibă pe ea, căci aşa a hotărât împreună cu El şi Dumnezeu Tatăl[3].

"Însă Dumnezeu nu a avut trup întocmai ca al nostru. Pentru că, Cuvântul lui Dumnezeu făcându-se om, a avut trupul Său Sfânt şi prea curat cu adevărat. Căci trupul Său întru toate asemenea trupului nostru era lipsit întru totul de moliciunile înnăscute ce se află în trupurile noastre, era lipsit de tentaţie şi de înclinaţiile noastre care ne mână spre fapte nepermise[4].

Însuşindu-ne şi ultimele afirmaţii ale Sfântului Chiril, putem afirma: *Iisus nu s-a temut de nimic.* Nu suntem însă de acord cu teoria că ***"Iisus a fost ca noi, dar nu întocmai"***. După sousa tuturor sfinţilor şi înţelepţilor care s-au ocupat cu tâlcuirea Noului Testament, Iisus a fost Dumnezeu desăvârşit şi om adevărat.

Emanoil PARASCHIVAŞ

(va urma)

---

[1] Sf. Chiril al Alexandriei, *Tâlcuirea Sfintei Evanghelii după Luca*, 23.
[2] Renan, Camus, Ştefan Zweig, etc.
[3] Sf. Chiril al Alexandriei, *op. cit.*, p. 336 şi 338.
[4] *Ibidem*, p 13.

PP
Editor: Partidul „PENTRU PATRIE"
Secretar general de redacţie: George URSA
Corector: Mircea RAŢIU
Redactor, cap limpede: Radu MOLDOVAN
Tehnoredactor: Ionuţ POPESCU
Administraţia (610. 46.71): Mişu DUMITRESCU
•Articolele neacceptate, pentru publicare, nu se restituie. Opiniile exprimate în articole aparţin autorilor.
Corespondenţa: Partidul „PENTRU PATRIE" – C.P. 8-27, Bucureşti
Tipărit la Tipografia EDITURII „ELISAVAROS".
Str. Luduş nr. 32, sector 1, Bucureşti; telefon: 6.38.30.16
I.S.S.N.: 1224 - 5852